

κενομένοις ἐπαινοῦντες καὶ τρέφοντες. σωφροσύνην τε γὰρ ὡς
 ἀγροικίαν ψέγουσιν ἐν ἀσώτοις, κὰν πλεονέκταις καὶ κακούρ-
 γοῖς καὶ πλουτοῦσιν ἀπὸ πραγμάτων αἰσχυρῶν καὶ πονηρῶν αὐ-
 τάρκειαν [δὲ] καὶ δικαιοσύνην ὡς ἀτολμίαν καὶ ἀρρωστίαν πρὸς
 τὸ πράττειν· ὅταν δὲ ῥαθύμοις καὶ σχολασταῖς καὶ τὰ μέσα 6
 φεύγουσι τῶν πόλεων ὁμιλῶσιν, οὐκ αἰσχύνονται πολιτείαν D
 μὲν ἀλλοτριοπραγίαν ἐπίπονον, φιλοτιμίαν δὲ κενοδοξίαν ἄκαρ-
 πον ὀνομάζοντες. ἤδη δὲ καὶ ῥήτορος ἔστιν κολακεία διασῦραι
 φιλόσοφον, καὶ παρὰ γυναιξὶν ἀκολάστοις εὐδοκιμοῦσι τὰς
 μονολεχεῖς καὶ φιλάνδρους ἀναφροδίτους καὶ ἀγροίκους ἀπο- 10
 καλοῦντες. ὑπερβάλλει δὲ μοχθηρία τὸ μηδ' ἑαυτῶν ἀπέχεσθαι
 τοὺς κόλακας. ὡς γὰρ οἱ παλαισταὶ τὸ σῶμα ποιοῦσι ταπεινόν,
 ὅπως ἐτέρους καταβάλωσιν, οὕτω τῷ ψέγειν ἑαυτοὺς εἰς τὸ
 θανμάζειν τοὺς πλησίον ὑπορρέουσιν. ἄνδράποδόν εἰμι δει-
 λὸν ἐν θαλάσῃ, πρὸς τοὺς πόνους ἀπαγορεύω, μαίνομαι κα- E
 κῶς ἀκούσας ὑπ' ὀργῆς· ἀλλὰ τούτῳ φησὶν ὀυδέν ἐστι δει- 15
 νόν, οὐδέν πονηρόν, ἀλλ' ἴδιος ἄνθρωπος, πάντα πράως φέρει,
 πάντα ἀλύπως· ἂν δέ τις οἰόμενος πολὺν ἔχειν νοῦν καὶ βουλό-
 μενος αὐστηρὸς εἶναι καὶ αὐθέκαστος ὑπὸ δῆ τινος ὀρθότητος
 αἰεὶ προβάλλεται τό (K 249) 20

Ἐνδεῖδη, μήτ' ἄρ με μάλ' αἶνεε μήτε τι νεῖκει',
 οὐ ταύτη πρόσεισιν ὁ τεχνίτης κόλαξ, ἀλλ' ἔστι τις ἐτέρα μη-
 χανὴ πρὸς τὸν τοιοῦτον. ἤκει γὰρ αὐτῷ περὶ πραγμάτων ἰδίῳ
 ὡς δὴ φρονῆσαι περιττοτέρῳ συμβουλευσόμενος, καὶ φησι μάλ- F
 λον μὲν ἐτέρους ἔχειν συνήθεις, ἐνοχλεῖν δ' ἀναγκαίως ἐκείνῳ· 25
 ἔποῦ γὰρ καταφύγωμεν οἱ γνώμης δεόμενοι, τίτι δὲ πιστεύ-
 σωμεν; εἰτ' ἀκούσας ὅ τι ἂν εἴπη, χρησμὸν εἰληφέναι φήσας
 οὐ γνώμην ἄπεισιν. ἂν δὲ καὶ λόγων τινὸς ἐμπειρίας ὀρθᾶ μετα-
 ποιούμενον, ἔδωκέ τι τῶν αὐτῷ γεγραμμένων, | ἀναγνῶναι καὶ 58